

De heer FRUHSTORFER deelde mij mede, dat van zijn hand weldra monographieën zullen verschijnen der genera *Thysonotis*, *Lampides* en *Cyaniris*, wat wel door vele lepidopterologen ten zeerste zal toegejuicht worden, vooral omdat bij de bewerking ook rekening is gehouden met de belangrijke anatomische kenmerken, welke in de genitaliën der Lycaeniden zijn gelegen.

Thysonotis heros GR. SM. moet voorloopig nog *Hypochrysops heros* heeten.

De onbenoemde *Nacaduba*-soort is volgens den heer FRUHSTORFER na verwant aan *meiranganus* RÖB., doch misschien zal de heer BETHUNE BAKER mij daaromtrent nog kunnen inlichten.

Leiden.

R. VAN EECKE.

Waarom mijn wespennest niets opleverde.

In No. 82, p. 169, van de Ent. Ber. deelde ik een en ander mede over „Late Wespen” en over een nest van *Vespa vulgaris* L., dat ik in het vroege voorjaar hoopte op te graven, om te zien, wat er zich eventueel aan parasieten en verdere bewoners en „opruimers” uit zou ontwikkelen.

Op 24 Maart meende ik, dat de tijd gekomen was, om de ontgraving uit te voeren. De gang naar het nest was door wat dorre bladeren verstopt, doch lag, nadat deze verwijderd waren, geheel open. Zij werd vervolgd en leidde naar eene onregelmatige ruimte, groot genoeg, om een flink wespennest te bevatten. Van een nest was eerst echter niets te ontdekken en bracht voortgezet onderzoek na eenigen tijd slechts zeer geringe overblijfselen voor den dag, enkele cellen, waaruit bleek, dat het nest zich hier toch wel degelijk bevonden had. Wat vond ik echter op den bodem der holte tusschen de genoemde laatste overblijfselen? Eene doode, verdroogde, gemummificeerde boschmuis (*Mus sylvaticus* L.).

Hierin ligt naar alle waarschijnlijkheid de reden van de verdwijning van het nest. Ik veronderstel, dat de muis in het stadium, dat de wespen reeds dood waren, doch de larven nog leefden, of kort daarna, deze „voorraadschuur”

ontdekt heeft en er zich duchtig aan te goed gedaan heeft, wellicht er zich voor den winter bij heeft geïnstalleerd en allengs nest en larven opgegeten heeft. Dat zij daarna ter zelfder plaatse zelve haar einde gevonden heeft, mag als eene toevallige omstandigheid worden aangemerkt. Wellicht is het niets ongewoons, dat de boschmuizen medehelpen aan het opruimen der wespen- en hommelnesten; of veldmuizen zich daaraan ook schuldig maken, is mij tot nog toe onbekend. Wel wordt vermeld, dat veldmuizen vijanden van de hommels en hunne nesten zijn, doch bedoeld is daarbij gedurende het actieve tijdperk.

Hoe dit zij, ik vond de waarneming, die alleen door den dood van het dier, dat anders de plaats wel lang verlaten zou hebben, mogelijk werd, eigenaardig genoeg, om haar hier mede te deelen, al is het dan ook niet met zekerheid uit te maken, of de verdwijning van het nest soms aan een andere oorzaak zou zijn toe te schrijven.

Putten (Gld.).

J. TH. OUDEMANS.

Acarologische Aanteekeningen LVII.

Rectificatie I.

In het artikel „*Pergamasus italicus* Oudms.“, verschenen in het vorige nummer der Ent. Ber., p. 181, staat: „Ent. Ber. v. 2, p. 61, 1 Nov. 1915“, lees: „1905“.

Rectificatie II.

In de artikels „Wat is *Smaris sambuci* Latr.?” en „Wat is *Smaris* Latr.?”, verschenen in het vorige nummer der Ent. Ber., p. 187 en 188, leze men voor *Trombidium papillosum* en *Smaris papillosum* resp. *Trombidium squamatum* en *Smaris squamatum*.

Bryobia en Petrobia.

In de Ent. Ber. v. 2, n. 25, p. 9, 1905, deelde ik mede, dat de peritremata van *Tetranychus* gesloten zijn, dat dit genus dus geen stigmata heeft, en voegde eraan toe: „Vermoedelijk missen derhalve alle *Thrombidiidae* stigmata“.